

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoCsp/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2618201850
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2618201850.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a Mgr. Lucia Mizerová, v spore žalobcu: C. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. T. XX, V., proti žalovanému: Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bajkalská 28, Bratislava, IČO: 35 763 469, o zaplatenie 701,96 eura s príslušenstvom a o zaplatenie 5.000 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica, č. k. 11Csp/59/2018 - 127 zo dňa 16. októbra 2019 voči výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšku a v závislom výroku III. o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výkonom I. konanie o žalobe v časti o zaplatenie 4.500 eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia zastavil (po späťvzatí žaloby žalobcom v tejto časti), výkonom II. žalobu vo zvyšku zamietol a výkonom III. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, s tým, že o výške náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením. Rozsudok po citovaní § 623 ods. 1, 2, § 599 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 18 ods. 4, § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vecne odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 824,27 eura (istiny v sume 701,96 eura s 5,5% úrokom z omeškania ročne od 11.08.2015) titulom náhrady škody a sumy 5.000 eur ako primeraného finančného zadosťučinenia. V žalobe žalobca špecifikoval sumu 701,96 eura ako vyčíslenie nákladov spojených s reklamáciou a účtoval si sumu 19 eur - kúpa telefónu a zvyšok sumy za čakanie na kuriéra, cestovné, stratu času, kopírovanie materiálov, dopísanie listu, cestu na poštu a späť, telefonovanie, stravné, vyhľadávanie nového mobilného telefónu (ďalej len MT), hľadanie MT, komunikácia a objednávanie MT, štúdium zákonov, náklady na papier a náplne, spracovávanie nákladov, prepisovanie žaloby, hľadanie a vypisovanie PR, nárok na vrátenie preplatku za pevnú linku v sume 15 eur a splátky za nedodaný MT v sume 96 eur (v počte 24 mesiacov po 4 eurá). Okrem istiny v sume 701,96 eura si žalobca uplatnil aj úrok z omeškania do 11.08.2015 (dokedy ani z akej sumy v žalobe neuviedol), zrejme v sume 122,31 eura, ktorá predstavuje rozdiel medzi konečnou uplatnenou sumou 824,27 eura a výškou vyčíslených nákladov v sume 701,96 eura (824,27 - 701,96). Žalobca doplnil žalobu podaním doručeným súdu dňa 10.08.2018 po výzve súdu, v ktorom upravil žalobný petít tak, že žiadal úrok vo výške 5,05 % ročne zo sumy 308,44 eura od 10.07.2015 do právoplatnosti rozhodnutia súdu a úrok vo výške 5,05 % ročne zo sumy 393,52 eura od 09.08.2018 až do právoplatnosti rozhodnutia súdu.

2. Predmetom konania bolo viacero nárokov, pričom podľa názoru súdu prvej inštancie ani jeden z nich nebol dôvodný. Je nesporné, že medzi stranami sporu bola uzatvorená kúpna zmluva, na základe ktorej si žalobca zakúpil dňa 14.12.2014 od žalovaného MT v akciovej cene 19 eur a zvyšok, t. j. sumu 96 eur sa zaviazal zaplatiť v 24. splátkach po 4 eurá mesačne. Žalobca telefón opakovane reklamoval u žalovaného v jeho predajniach, dňa 17.03.2015, 27.04.2015 a 04.06.2015, pričom reklamoval stále tú istú vadu, ktorou mala byť nedostatočná výdrž batérie. Všetky reklamácie žalovaný riadne prijal a vybavil v zákonom stanovenej lehote 30 dní v zmysle § 18 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z. z. na základe písomného stanoviska autorizovaného servisu oprávneného výrobcom na vykonávanie záručných opráv, ktorý konštatoval, že reklamovanú vadu v podobe slabej výdrže batérie nezistil a vada sa neprejavila. Tieto skutočnosti vyplývajú z predložených dokladov najmä zo zmluvy o zakúpení telefónu, faktúry o zaplatení akciovej ceny MT, dokladov o prijatí reklamácií, dokladov o ich vybavení vrátane odborného posúdenia. Žalobca nepreukázal, že by reklamoval MT ešte niekedy inokedy okrem uvedených troch reklamácií. Listy žalobcu zo dňa 08.07.2015 a 10.07.2015 nie je možné považovať za uplatnenie reklamácie, pretože v týchto žalobca len vyjadruje svoju nespokojnosť s doterajším vybavením jeho trojnásobnej reklamácie žalovaným. Z týchto dôvodov nemožno považovať za preukázané tvrdenie žalobcu, že žalovaný nevybavil jeho reklamáciu v zákonnej 30-dňovej lehote, najneskôr do 11.08.2015, ktorú lehotu počítal žalobca práve od jeho listu zo dňa 10.07.2015.

3. Listom zo dňa 30.08.2015 žalobca odstúpil od kúpnej zmluvy, a to jednak z dôvodu, že tri krát reklamoval tú istú vadu MT a vada nebola odstránená, ale aj v zmysle zák. č. 250/2007 Z. z. z dôvodu nedodržania zákonnej 30-dňovej lehoty na vybavenie reklamácie. Pre rozhodnutie vo veci samej bolo potrebné, aby sa súd zaoberal predbežnou otázkou (ne)platnosti odstúpenia od zmluvy, pretože od posúdenia uvedenej spornej otázky záležalo priznanie, resp. nepriznanie nárokov uplatnených žalobcom. Pokiaľ ide o uplatnené reklamácie, žalobca si uplatnil v súvislosti so zakúpeným tovarom, mobilným telefónom u žalovaného tri reklamácie, a to dňa 17.03.2015, 27.04.2015 a 04.06.2015, pričom reklamoval stále tú istú vadu, ktorou mala byť nedostatočná výdrž batérie. Reklamácie podľa názoru súdu žalovaný vybavil riadne v lehote 30 dní v zmysle § 18 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z. z.. Z vykonaného dokazovania je zrejmé (najmä z predloženého písomného stanoviska autorizovaného servisu oprávneného výrobcom na vykonávanie záručných opráv, ktorý konštatoval, že reklamovanú vadu v podobe slabej výdrže batérie nezistil a vada sa neprejavila), že tieto reklamácie neboli podané dôvodne a žalobcovi nevzniklo právo v zmysle § 623 OZ. Na základe uvedených skutočností súd považuje odstúpenie od zmluvy, ktoré vykonal žalobca listom zo dňa 30.08.2015 za neplatné.

4. Pokiaľ ide o oprávnenosť nárokov na náhradu nákladov v súvislosti s uplatnením reklamácie žalobcu, tieto nemožno považovať za dôvodné, nakoľko nebola preukázaná na strane žalovaného zodpovednosť za vytknutú vadu tovaru. Napokon predpokladom priznania nároku na náhradu nákladov spojených s reklamáciou by tiež bolo, že si tieto výdavky žalobca riadne uplatnil v záručnej lehote u žalovaného v súlade s § 599 ods. 2 OZ, čo však zo strany žalobcu nebolo preukázané. Z vyššie uvedených dôvodov sa súd už potom bližšie nezaoberal preukázaním charakteru uplatnených nákladov a ich výškou.

5. Žalobca sa tiež domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v sume 19 eur (kúpna cena za poskytnutý MT). Z dôvodu, že odstúpenie od zmluvy súd považuje za neplatné, nebol dôvod na vydanie bezdôvodného obohatenia. Navyše v tejto časti žalovaný vzniesol námietku premlčania. Ak by aj súd pripustil, že žalobca má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, tento nárok je potrebné považovať za premlčaný, pretože nebol uplatnený včas v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty podľa § 107 OZ. Z tých istých dôvodov, nemá žalobca nárok ani na zaplatenie sumy 96 eur ako časti kúpnej ceny, ktorú zaplatil v splátkach.

6. Pokiaľ ide o náklady, ktoré mali žalobcovi vzniknúť v súvislosti s vypovedaním zmluvy o poskytovaní verejných služieb, súd ich nepovažuje za dôvodné a stotožňuje sa s názorom žalovaného, že tu nie je žiaden súvis s uplatnením reklamácií u žalovaného a jeho prípadnou zodpovednosťou za vady tovaru. Žalobca sa rozhodol ukončiť zmluvu štandardnou výpoveďou, keďže už nechcel služby žalovaného ďalej využívať. Pokiaľ ide o zaplatenie preplatku v sume 15 eur, ktorý mal vzniknúť na strane žalobcu na základe faktúry žalovaného zo dňa 06.02.2017, je zrejmé, že táto pohľadávka na strane žalobcu reálne nevznikla, nakoľko išlo o dobropisovanie čiastky mesačného poplatku (odpustenie poplatku), ktorý by inak žalobca bol povinný uhradiť na základe jeho vyúčtovania inou faktúrou (fa. č. VS9793646181 zo dňa 02.02.2017) po tom, ako sa rozhodol ukončiť zmluvu na pevnú telefónnu linku. O týchto skutočnostiach

žalovaný žalobcu informoval listom zo 03.02.2017, ktorý bol adresovaný žalobcovi a ktorý situáciu a dôvod dobrovoľne bližšie vysvetľuje.

7. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu v časti zaplataenia istiny v sume 701,96 eura s príslušenstvom ako nedôvodnú zamietol.

8. Žalobca nárok na zaplataenie primeraného zadosťučinenia vo výške 500 eur bližšie nezdôvodnil a nepreukázal, že by porušenie práva, alebo povinnosti ustanovenej zákonom a osobitnými predpismi bolo spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu a v čom by mala spočívať. Navyše predmetom žaloby neboli nároky z prípadných neprijateľných podmienok v zmluve, ale nároky z uplatnenej zodpovednosti za vady kúpenej veci, pričom bolo preukázané, že reklamácie zo strany žalovaného boli vybavené riadne a v súlade so zákonom, a preto aj v tejto časti súd žalobu zamietol.

9. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods.1 CSP a žalovanému, ktorý mal v konaní úspech, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté podľa § 262 ods.2 CSP samostatným uznesením.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, výlučne voči výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšku a výroku III. o náhrade trov konania, podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) CSP. Podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie nerešpektoval pri vydaní rozhodnutia práva spotrebiteľa a nebral zreteľ na čl. 38 Charty základných práv Európskej únie. Žalobca poukázal na čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, čl. 4 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 53 ods. 1, 5 OZ, § 54 ods. 1 a § 7 ods. 1, § 8 ods. 1, 4 zák. č. 250/2007 Z. z..

11. Súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pri nahliadnutí do spisu žalobca zistil, že dňa 25.04.2019 niekto za neho podpísal prebratie doporučenej zásielky, ktorú neprebral z dôvodu, že ležal v 40 °C horúčkach, na čo má svedkov. Podľa žalobcu sa jedná o falšovanie a pozmeňovanie úradných listín a dokumentov. Od 20.04.2019 do 20.05.2019 nepreberal žiadnu poštu, pretože som bol práceneschopný, so zápalom pľúc, o čom prikladá potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti. Aj ďalšia pošta s dátumom 13.05.2019 nie je podpísaná a prevzatá žalobcom. Nahliadnutím do súdneho spisu taktiež zistil, že sa v ňom nenachádza ním podané podanie - Návrh na vydanie platobného rozkazu. Podľa žalobcu bolo zo spisu odcudzené alebo nebolo zažurnalizované. Návrh na vydanie platobného rozkazu bol podaný spolu so žalobou a spojený s kancelárskou zošívачkou. To, že sa v súdnom spise nenachádza v ňom evokuje vážne podozrenie na manipuláciu a pozmeňovanie žaloby. Na pojednávanie vytyčené na deň 16.10.2019 sa riadne a dostatočne včas ospravedlnil tak, ako zákon prikazuje, avšak sudkyňa napriek tomu pojednávanie nezrušila, neodročila, ba dokonca ospravedlnenie úplne ignorovala, čím poškodila právo žalobcu na spravodlivý súdny proces podľa čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky. Bola porušená i zásada kontradiktórnosti konania. Pri nahliadnutí do spisu žalobca tiež zistil, že sa v súdnom spise nachádza úradný záznam o zaujatosti sudkyne a averzii voči jeho osobe. Z toho dôvodu žiada o odovzdanie prípadu inému sudcovi. V tejto súvislosti poukázal na § 14 až § 17 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, týkajúce sa vylúčenia sudcov z prejednávania a rozhodovania veci. Sudkyňa, ktorú sa od začiatku snaží námietkami vylúčiť z tohto konania, je zaujatá voči jeho osobe ako účastníkovi konania, pretože v minulosti ho vedome, cielene, účelovo a dobrovoľne poškodila pri exekučnom konaní sp zn. EX 7709/14.

12. Ako vadu v konaní žalobca vníma aj to, že sudkyňa sa viackrát písomne dožadovala jednej veci, a to „ako a odkedy počítať úroky z omeškania“. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/8/2005 a vyslovil názor, že súd prvej inštancie mal a mohol postupovať v súlade so zákonom a určiť, či o úrokoch rozhodne a odkedy, pričom tieto úroky prizná v súlade s princípom spravodlivosti. Žalobca zároveň uviedol, že sudkyňa ho krivo obvinila, že si schválne vyberá poštu až na 18. deň. Zo zákona je daná 18-dňová lehota na prevzatie zásielky. Súd je povinný rešpektovať zákonom uložené lehoty a prihliadať na ne pri úkonoch, ktoré robí. Podľa žalobcu sudkyňa zámerne dávala také lehoty na výsluch, ktoré sa vzhľadom na preberanie pošty nedali stihnúť, pričom to musela vedieť. K doručovaniu pošty zamestnancami pošty V. napísal sťažnosť na vedení Slovenskej pošty v Banskej Bystrici, ako aj žiadosti o znovu zaslanie pošty zo súdu v Senici s kópiami doručovacích lístkov, pretože pošta vrátila zásielku späť súdu, aj napriek tomu, že neuplynula 18-dňová lehota na prebratie zásielky.

13. Žalobca poukázal na to, že v spise je uvedené, že za žalovaného jedná výlučne I. D. G. B., avšak na jednostrannom a protizákonnom pojednávaní dňa 16.10.2019 bola prítomná za žalovaného úplne iná osoba, pričom nebol priložený originál plnej moci, a tak došlo k procesnej chybe. Žalobca žiadal, aby žalovaný dokladoval písomné kontaktovanie jeho osoby žalovaným, a to doručenkami. Inak sú písomnosti zo strany žalovaného ako dôkaz úplne irelevantné a neopodstatnené a nie je možné ich použiť ako relevantný dôkaz pre spravodlivé rozhodnutie vo veci.

14. Žalobca zo spisu zistil, že sa tam nachádza vyjadrenie žalovaného, ktoré mu nebolo doručené, nebol s ním oboznámený a nemohol sa k nemu vyjadriť, pričom má právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom. V súvislosti s uznesením prvoinštančného súdu č. k. 11Csp/59/2018 - 104 zo dňa 25.07.2019, ktorým bol žalobca vyzvaný na písomné vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného, žalobca uviedol, že k predmetnému uzneseniu sa nemohol vyjadriť, pretože mu nebolo doručené z dôvodu pochybenia Slovenskej pošty. Zásielku zo súdu pošta vrátila súdu skôr ako uplynula 18-dňová lehota na prevzatie zásielky. Písomne sa dožadoval, aby mu bola zásielka zaslaná späť, pričom zaslal aj fotokópiu oznamovacieho lístka z pošty, z ktorého je jasné pochybenie pošty. Sudkyňa a žalovanému pravdepodobne vyhovovalo, že bol poškodený, keďže v odôvodnení rozhodnutia je to vysvetlené ako jeho chyba, pričom súd zanedbal, resp. ignoroval svoju povinnosť opätovného zaslania na základe žiadosti žalobcu.

15. Žalobca riadne a rozsiahlo opísal rozhodujúce skutočnosti a uviedol skutkové tvrdenia vyplývajúce z dôkazov, ktoré boli k podaniu doložené, označil a predložil všetky dôkazy. Súd postupoval príliš formalisticky, pričom v prípade výkonu právomoci a kompetencie orgánu verejnej moci je podstatné sledovať účel, ku ktorému uplatnenie právomoci smeruje, ako i prostriedky ktorých sú k tomu používané. Poukázal na to, že v podmienkach materiálneho štátu nemôže byť výkon verejnej moci bezobsažný ani bezúčelný. Inými slovami z ústavného hľadiska nie je možné aprobovať a tolerovať výkon verejnej moci, ktorá je prostým uplatnením formálne predvídaného oprávnenia orgánu verejnej moci bez toho, že by bol sledovaný zákonom predpokladaný a racionálny účel, ku ktorému konkrétny výkon zverenej právomoci smeruje. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal so skutočnosťami dôležitými pre spravodlivé rozhodnutie vo veci. Žalobca určite a zrozumiteľne špecifikoval svoj žalobný nárok. V rozhodovaní súdom prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a súd sa nevysporiadal s každou námietkou, riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie, pričom ide o arbitrálne rozhodnutie. V tejto súvislosti žalobca poukázal na judikatúru ESLP, judikatúru Ústavného súdu SR a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/122/2010.

16. Súd prvej inštancie tiež nesprávne odôvodnil rozhodnutie. Žalobca reklamácie uplatnil opakovanie podľa zákona i listom zo dňa 10.07.2015, pričom súd prvej inštancie to ignoroval a priklonil sa na stranu žalovaného ako dodávateľa. V prejednávanej veci išlo na strane dodávateľa o nedodržanie 30-dňovej lehoty. Podľa § 18 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z. z. vybavenie reklamácie nesmie trvať dlhšie ako 30 dní. To má za následok naplnenie skutkovej podstaty na vrátenie peňazí. Podľa § 122 OZ lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. V tomto prípade je to dátum 10.07.2015, kedy poslal doporučené MT žalovanému a žalovaný mu do 11.08.2015 mal vrátiť buď opravený MT alebo poslať nový MT, ale keďže sa tak nestalo, platí, že po uplynutí tejto lehoty má spotrebiteľ rovnaké práva, akoby išlo o vadu, ktorú nemožno odstrániť, t. j. právny nárok na zrušenie kúpnej zmluvy (vrátenie peňazí) alebo na výmenu tovaru. Uplatnenie práva vyplýva zo zák. č. 250/2007 Z. z. a z § 623 ods. 1 OZ. Svojho práva sa môže spotrebiteľ domáhať u predávajúceho preukázateľným spôsobom napr. doporučenou poštou. Lehotu na vrátenie kúpnej ceny určuje spotrebiteľ. V odôvodnení rozsudku je nesprávne uvedené, že batéria vydržala max. 36 hodín. Správne má byť uvedené, že pri minimálnom, skoro žiadnom používaní (dokopy max. 10 minút) vydržala max. 36 hodín. Žalovaný sa odvoláva na dobré mravy, no je veľmi diskutabilné, či sa na dobré mravy môže odvolávať niekto, kto má napr. (žalovaný - dodávateľ) v spotrebiteľskej zmluve zmluvné pokuty. Žalovaný žalobcovi žiadny list zo dňa 21.07.2015 neposlal. Žalobca namietal konštatovanie o dlhodobom testovaní MT, pretože za dlhodobé testovanie sa nedá považovať to, keď jeden deň MT príde do servisu a na druhý deň, teda ani nie po 24 hodinách, zo servisu odíde. Tak, ako to bolo pri reklamácii č. 2 prijatej do servisu 29.04.2015 a ukončenej 30.04.2015. Žalobca nesúhlasil ani s tým, že by bol jeho nárok premlčaný, pretože viazanosť na dva roky, ak aj začala 12/2014, tak končila 12/2016 a dovtedy boli aj splátky MT. Dvojročná premlčacia doba teda trvala do 12/2018, pričom žalobca žalobu podával 08/2018, t. j. štyri mesiace pred koncom premlčacej doby.

17. Protokol o oprave nespĺňa náležitosti (iba akési razítka bez podpisu, reklamácia č. 1). Pri reklamácií č. 3 napriek písomnému zákazu, aby sa so softvérom nič nerobilo a nezasahovalo sa doň, bol tento prepálený. Čo je o. i. najjednoduchšia oprava mobilného telefónu, ale problém to nevyrieši (viď. prvá strana reklamácie č. 3). Žalobca pri reklamácií postupoval v zmysle § 599 OZ, pričom vady uplatnil ako kupujúci u predávajúceho bez zbytočného odkladu a práva zo zodpovednosti za vady vytkol najneskôr do 24 mesiacov. Predávajúci žalobcu nepoučil o jeho právach a tieto práva si musel sám naštudovať. Spôsob reklamácie nebol žalobcovi predávajúcim oznámený. Žalobca mal právo odstúpiť od zmluvy, mal právo na výmenu výrobku za nový, pričom žalovaný neakceptoval jeho žiadosti a nedodrжал zák. č. 250/2007 Z. z..

18. Za svojvoľnú, protirečivú a zmätočnú označil žalobca úvahu prvoinštančného súdu uvedenú v bode 11. odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď na jednej strane súd prvej inštancie zistil, že žalobca podal trikrát reklamáciu, teda opakovane reklamoval u žalovaného dňa 17.03.2015, 27.04.2015 a 04.06.2015 tú istú vadu, pričom ich žalovaný podľa súdu prvej inštancie vybavil v stanovenej lehote 30 dní a následne súd prvej inštancie uviedol, že listy zo dňa 08.07.2015 a 10.07.2015 nie je možné považovať za uplatnenie reklamácie, nakoľko podľa úvahy súdu v týchto žalobca mal len vyjadriť svoju nespokojnosť s doterajším vybavením jeho trojnásobnej reklamácie zo strany žalovaného. Takáto úvaha súdu nesvedčí o vykonaní dôkazov, pretože zakúpený MT nebol opravený. Nemohol ho riadne používať tak, ako žalovaný garantoval, a preto jeho listy (posledný zo dňa 10.07.2015) boli oprávnenou reklamáciou, ako to vyplýva z obsahu tohto listu, pretože žalobca išiel do predajne Slovak Telekom a.s. vrátiť nefunkčný telefón a zamestnanci nevedeli, čo majú robiť, odmietli prevziať telefón, ako i odmietli mu dať písomné stanovisko. Reklamácia zo dňa 10.07.2015 bola oprávnená a nebola v lehote 30. dní vybavená. Rovnako v tomto liste vyjadril nespokojnosť a oznámil podľa zákona § 599 OZ náklady, ktoré mu vznikli, pričom žalobca má právo na náhradu nevyhnutných nákladov, pretože ich predávajúcemu oznámil. Súd odignoroval podstatnú časť listu, tento dôkaz nevykonal a neposúdil podľa obsahu, že išlo o reklamáciu.

19. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu a rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje po vecnej a právnej stránke za správne. Súd prvej inštancie rozhodnutie riadne a dostatočne zdôvodnil a vyjadril sa ku všetkým žalobcom uplatneným nárokom, ako aj k postupu v konaní. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania. V súvislosti s namietaným nepredloženým poverením na zastupovanie žalovaný, uviedol, že toto poverenie súdu riadne doložil na pojednávaní, čo je zrejmé aj zo zápisnice z pojednávania zo dňa 16.10.2019, kde sa uvádza, že súd zisťuje, že sa dostavil zástupca žalovaného na základe predloženého poverenia. To isté poverenie prikladá aj k tomuto vyjadreniu. Ak žalobca tvrdí, že malo dôjsť k manipulácii pri preukazovaní doručenia jemu adresovaných poštových zásielok alebo so súdnym spisom, tieto svoje tvrdenia ničím nepodložil. Žalovaný poukázal na § 111 CSP a uviedol, že potvrdenie o práceneschopnosti takýmto dôkazom nemôže byť, skôr nasvedčuje tomu, že žalobca mal byť prítomný nepretržite na adrese doručovania. Žalobca namieta zaujatosť sudcu s poukazom na to, že mal byť vyzvaný súdom na upresnenie žalobného návrhu a jeho petitu. O podanej námietke zaujatosti sudcu zo strany žalobcu už súd v konaní rozhodoval. Ak žalobca namieta zaujatosť sudcu, išlo o jeho subjektívne presvedčenie alebo vychádza z nepochopenia veci.

21. Žalobca ďalej namieta, že súd vec neposúdil po právnej stránke správne, a to najmä z dôvodu, že nesprávne právne kvalifikoval jeho list zo dňa 08.07.2015 a 10.07.2015 ako list, ktorým mal žalobca vyjadriť nespokojnosť s doterajším vybavením jeho trojnásobnej reklamácie zo strany žalovaného, hoci žalobca má za to, že týmto listom malo dôjsť k podaniu reklamácie. Žalobca tiež uvádza, že mu žalovaný neposlal list zo dňa 21.07.2015. V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že ani žalobca nepreukázal a ničím nepodložil, že by doručil spomínané listy zo dňa 08.07., resp. 10.07.2015 žalovanému tak, ako to tvrdí. Samotné vyjadrenia žalobcu v žalobe a skutkový popis toho, koho a s akým obsahom listu a s akým úmyslom mal osloviť v júli 2015 je rozporné. Obsah listu zo dňa 10.07.2015 je nejasný, zmätočný a nie je možné z jeho obsahu jednoznačne vyvodiť, že má ísť o podanie novej reklamácie. Z jeho obsahu vyplýva, že žalobca je nespokojný s vybavením trojnásobnej reklamácie a

má za to, že jeho predchádzajúce reklamácie boli opodstatnené a telefón chce preto vrátiť. Jedným z predpokladov platnosti právneho úkonu je jeho určitosť, zrozumiteľnosť tak, aby bolo z neho zrejmé, čo chce svojím prejavom konajúca osoba vyvolať. Tieto znaky určitosti a zrozumiteľnosti absentujú v prípade spomínaného listu. Žalovaný rovnako poukázal aj na rozpor s dobrými mravmi a skutočnosť, že predávajúci nemôže byť zaťažovaný povinnosťou opakovane posudzovať tú istú vec, ktorú už raz posúdil. Všetky riadne uplatnené reklamácie vybavil načas a v súlade so zákonom a na základe odborného posúdenia, ktoré spĺňa všetky náležitosti v zmysle zák. č. 250/2007 Z. z.. Jeho závery žalobca ničím nevyvrátil. Žalobca bol taktiež riadne poučený o jeho právach zo zodpovednosti za vady, čo je súčasťou potvrdenia o prijatí reklamácie, ktoré obdržal. Nároky, ktoré si žalobca uplatnil v svojej podstate neboli dôvodné, resp. žalobca ich ani riadne nevydokladoval (náklady, ktorých preplatenie požadoval od žalovaného v súvislosti s uplatnením reklamácie nepreukázal, čím si ich riadne ani neuplatnil v záručnej dobe u predávajúceho).

22. Žalovaný nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu, že postupom súdu, ktorým súd pojednával vo veci napriek tomu, že sa mal ospravedlniť z pojednávania, mu mala byť odňatá právna ochrana. Súd v odôvodnení rozsudku uvádza, že žalobca sa síce ospravedlnil z pojednávania, avšak nepredložil súdu žiaden dôkaz ohľadne dôvodu, pre ktorý sa nemohol pojednávania zúčastniť. V tejto súvislosti žalovaný poukázal aj na ustálenú judikatúru, najmä rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/27 /2018, sp. zn. 4Cdo/78/2010.

23. Žalobca k podaniu žalovaného (v odvolacej replike) okrem skutočností, ktoré už uviedol v odvolaní, konštatoval, že plnomocenstvo žalovaného založené na č. 1. 100 predložené pri prvom právnom úkone je neplatné, pretože nebolo udelené na prejednávajúcu vec pod sp. zn. 11Csp/59/2018. Čo sa týka poverenia na č. l. 123 nie je platné bez plnomocenstva podľa Obchodného Registra SR verejne zverejneného. Vo výzve na vyjadrenie k vyjadreniu mu nebolo zaslané poverenie, ktoré žalovaný priložil k vyjadreniu. Čo sa týka preberania a nepreberania poštových zásielok, žalovaný zrejme nie je odborne spôsobilý, aby posudzoval kto, kde a za akých okolností sa má nachádzať pri zápale pľúc. To je vec odborných a vysokošpecializovaných lekárov, pretože napr. existujú aj také zariadenia ako sú nemocnice. Nemocnica a doručovacia adresa nie je jedno a to isté. Ďalšou vecou doručovania poštových zásielok v obci V. bola obrovská fluktuácia zamestnancov pošty V.. O zlom doručovaní, resp. nedoručovaní poštových zásielok svedčí aj jeho početná komunikácia a reklamácie s ústredím Slovenskej pošty v Banskej Bystrici. Čo sa týka doručovania a manipulácie adresovaných poštových zásielok a falšovaním podpisu, je vecou súdu, aby toto riešil zistením v trestnom konaní. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že jeho námietky zaujatosti sudcu sú subjektívne presvedčenie, alebo vychádzajú z nepochopenia veci. Za pravdu mu dáva aj to, že k zaujatosti voči jeho osobe ako žalobcu sa sudkyňa sama dobrovoľne priznáva v úradnom zázname zo dňa 06.03.2019.

24. Žalobca ďalej upriamil pozornosť na list zo dňa 30.08.2015 (č. l. 15) označený ako „Naplnenie skutkovej podstaty opodstatnenej reklamácie a náhrada s tým spojená“ a na „Odstúpenie od kúpnej zmluvy“ z toho istého dňa, kde je uvedený aj výklad zákona a k tomu pripojených 34 listov prílohy. Tvrdenie žalovaného, že ani žalobca nepreukázal a ničím nepodložil, že by listy zo dňa 08.07.2015 a 10.07.2015 doručil žalovanému, označil za irelevantné, pretože žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 06.05.2019 nepoprel, že by uvedené listy nedostal, a tak nie je na mieste potreba dokázania doručenia týchto listov. V každom prípade dokladá doručky týchto listov. Ďalej žalobca uviedol, že dotknutý MT vrátil doporučenou poštou žalovanému, pričom mu zaň v zákonnej lehote 30. dní nevrátil peniaze, ani mu neposkytol iný funkčný telefón. Žalobca zaplatil 19 eur pri prevzatí mobilného telefónu plus 24 x 4 eurá mesačné splátky, spolu 96 eur, na ktoré má nárok, aby mu ich súd priznal. Žalovaný si účtoval mesačné splátky, aj keď MT žalobca už dávno vrátil. Tieto výdaje z úhrady telefónu mu patria. Čo sa týka určitosti a zrozumiteľnosti, aby bolo zrejmé, čo chce svojím prejavom vyvolať, žalobca poukázal na list zo dňa 30.08.2015, z ktorého je úplne zrejmé, o čo mu ide.

25. Poukaz žalovaného na dobré mravy považoval žalobca za kontraproduktívny a pokrytecký. V súvislosti s vydokladovaním nákladov spojených s reklamáciami žalobca opätovne poukázal na list zo dňa 30.08.2015, v ktorom uviedol svoje opodstatnené finančné nároky podľa OZ. Pokiaľ ide o poučenie zo strany zamestnancov žalovaného, žalobca uviedol, že nie sú schopní vysvetliť ani jeden paragraf uvedený na ich dokladoch odovzdaných pri reklamácii. Podľa žalovaného - dodávateľa je dlhodobé testovanie MT až jeden deň. MT žalobca odovzdal 27.04.2015 a vydaný mu bol 07.05.2015, pričom nie je zrejmé, kde bol v tom období. O precíznosti žalovaného svedčí aj servisná príloha

Záručného listu, kde sa okrem dátumového razítka nenachádza absolútne nič, hoci sú tam kolónky (výdaj dňa, údaje o oprave). Tým považuje žalobca konanie žalovaného za nekalé. Žalobca v súvislosti s ospravedlním svojej neúčasti na pojednávaní dňa 16.10.2019 uviedol, že písomné potvrdenie o pobyte mimo Slovenskej republiky doručil dodatočne, pretože potvrdenie sa vydáva zásadne po účasti. Podľa žalobcu žalovaný dobre vedel, že sa jedná o reklamáciu a vrátenie tovaru. Uviedol, že zákony SR platia aj pre nadnárodné spoločnosti podnikajúce na území Slovenskej republiky. Začiatkom októbra 2015 mu prišla od žalovaného sms: „Vašu reklamáciu sa budeme snažiť vyriešiť do 15.10.2015“. Napriek jeho viacerým písomným výzvam žalovaný nereagoval, preto bol donútený domáhať sa svojich nárokov súdnou cestou.

26. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po oboznámení sa s obsahom celého spisu dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

27. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec i správne právne posúdil. S poukazom na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku a nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto vyhovieť námietkam odvolateľa, ktorý vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové podstatné skutkové či právne argumenty než tie, ktoré uviedol už pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi náležite vysporiadal. K veci sa považuje za potrebné dodať nasledovné:

28. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa v konaní domáhal voči žalovanému zaplata sumy 824,27 eura (pozostávajúcej z kúpnej ceny mobilného telefónu + vyčíslených nákladov spojených s reklamáciou + preplatku za pevnú linku vyfakturovaného žalovaným + splátok za nedodaný mobilný telefón spolu v sume 701,96 eura a vyčísleného úroku v sume 122,31 eura) spolu s úrokom vo výške 5,05 % ročne zo sumy 308,44 eura od 10.07.2015 až do právoplatnosti rozhodnutia súdu a úrokom vo výške 5,05 % ročne zo sumy 393,52 eura od 09.08.2018 až do právoplatnosti rozhodnutia súdu. Žalobca zároveň navrhoval žalovaného zaviazat' aj na zaplata prmeraného finančného zadostučinenia v sume 500 eura a na náhradu trov konania. Aj keď sa žalobca uvedených nárokov domáhal titulom nároku na náhradu škody za oprávnenú reklamáciu a vydanie bezdôvodného obohatenia, súd prvej inštancie nebol právnym posúdením nároku uvádzaným žalobcom viazaný a nárok žalobcu správne subsumoval pod ustanovenia § 599 s poukazom na § 623 OZ a § 18 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa upravujúce zodpovednosť predávajúceho za vady tovaru a možnosť odstúpenia spotrebiteľa od kúpnej zmluvy, ak predávajúci (dodávateľ) nevybaví jeho reklamáciu v 30 dňovej lehote.

29. Podľa § 599 ods. 1 a 2 OZ vady musí kupujúci uplatniť u predávajúceho bez zbytočného odkladu. Práva zo zodpovednosti za vady sa môže kupujúci domáhať na súde, len ak vady vytkol najneskôr do 24 mesiacov od prevzatia veci.

30. Právo na náhradu nevyhnutných nákladov môže kupujúci uplatniť na súde, len ak náklady predávajúcemu oznámi v lehote uvedenej v odseku 1.

31. Podľa § 622 ods. 1, 2 a 3 OZ ak ide o vadu, ktorú možno odstrániť, má kupujúci právo, aby bola bezplatne, včas a riadne odstránená. Predávajúci je povinný vadu bez zbytočného odkladu odstrániť.

32. Kupujúci môže namiesto odstránenia vady požadovať výmenu veci, alebo ak sa vada týka len súčasti veci, výmenu súčasti, ak tým predávajúcemu nevzniknú neprimerané náklady vzhľadom na cenu tovaru alebo závažnosť vady.

33. Predávajúci môže vždy namiesto odstránenia vady vymeniť vadnú vec za bezvadnú, ak to kupujúcemu nespôsobí závažné ťažkosti.

34. Podľa § 623 ods. 1 a 2 OZ ak ide o vadu, ktorú nemožno odstrániť a ktorá bráni tomu, aby sa vec mohla riadne užívať ako vec bez vady, má kupujúci právo na výmenu veci alebo má právo od zmluvy odstúpiť. Tie isté práva prislúchajú kupujúcemu, ak ide síce o odstrániteľné vady, ak však kupujúci nemôže pre opätovné vyskytnutie sa vady po oprave alebo pre väčší počet väd vec riadne užívať.

35. Ak ide o iné neodstrániteľné vady, má kupujúci právo na primeranú zľavu z ceny veci.

36. Žalobca v žalobe tvrdil, že na základe zmluvy zo dňa 14.12.2014 kúpil od žalovaného mobilný telefón zn. Alcatel za kúpnu cenu 19 eur a a ďalšiu časť kúpnej ceny mal zaplatiť v 24 splátkach po 4 eurá. Podľa názoru žalobcu MT nemal vlastnosti uvádzané výrobcom, batéria nevydržala dostatočne dlho, preto MT reklamoval dňa 17.03.2015, 27.04.2015, 04.06.2015, 08.07.2015 a 10.07.2015. Žalovaný reklamáciu žalobcu zo dňa 8.7.2015 nevybavil v 30 dňovej lehote, na list žalobcu nereagoval, preto bol žalobca oprávnený od kúpnej zmluvy odstúpiť podľa § 18 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z., čím došlo k zrušeniu zmluvy a žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi všetky plnenia, ktoré od žalobcu dostal vrátane nákladov spojených s reklamáciou, ktoré si žalobca vyčíslil sumou 701,96 eura.

37. Súd prvej inštancie uzavrel, že podľa obsahu len podania žalobcu zo dňa 17.03.2015, 27.04.2015 a 04.06.2015 je možné považovať za reklamácie, ktoré žalovaný vybavil riadne včas, preto žalobca nebol oprávnený od zmluvy odstúpiť. Odstúpenie od zmluvy zo strany žalobcu súd prvej inštancie považoval za absolútne neplatný jednostranný právny úkon, preto žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie dlžnej sumy. Listy žalobcu zo dňa 08.07.2015 a 10.07.2015 súd prvej inštancie nepovažoval za reklamácie, ale za vyjadrenie nespokojnosti žalobcu s vybavením reklamácií.

38. V čase rozhodovania súdom prvej inštancie súd v konaní rozhodoval na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov (§ 215 CSP). Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Aby strana konania mohla splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia; predpokladom dôkaznej povinnosti je totiž povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností. Pokiaľ strana konania nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, tak spravidla nemôže ani splniť dôkaznú povinnosť. Pokiaľ ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti, bude mať pre stranu väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie. V prípade, ak strana konania aj tvrdí určitú skutočnosť, je jej povinnosťou tvrdenú skutočnosť preukázať. V prejednávanej veci je potrebné zdôrazniť, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej súdom prvej inštancie (§ 296 CSP) nepreukázal, že by zakúpený mobilný telefón riadne reklamoval listami zo dňa 08.07.2015 a 10.07.2015 a v súvislosti s nevybavením reklamácie by mu vzniklo právo od zmluvy odstúpiť.

39. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že celkovo tri reklamácie (17.03.2015, 27.04.2015 a 04.06.2015), ktorými žalobca reklamoval tú istú vadu, slabú výdrž batérie mobilného telefónu, neboli žalovaným uznané, tieto reklamácie žalovaný riadne prijal a vybavil ich v zákonom stanovenej lehote 30 dní v zmysle § 18 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z. z.. Z písomných stanovísk autorizovaného servisu oprávneného na vykonanie záručných opráv vyplynulo, že žalobcom reklamovaná vada v podobe slabej výdrže batérie sa ani raz neprejavila. V súvislosti s týmito reklamáciami s poukazom na citované ustanovenie § 599 OZ žalobcovi nemohlo vzniknúť právo na náhradu nákladov vynaložených s uplatnenými reklamáciami.

40. Aj podľa názoru odvolacieho súdu listy žalobcu zo dňa 08.07.2015 (č.l. 20) a z 10.07.2015 (č.l. 18) nemožno považovať za uplatnenie reklamácie, pretože v nich žalobca vyjadruje nespokojnosť s doterajším vybavením jeho trojnásobnej reklamácie zo strany žalovaného. Posudzujúc uvedené listy podľa ich obsahu, vnútornej skladby, zvolenú argumentáciu, použitých výrazových prostriedkov žalobca nimi namieta nesprávnosť postupu, proces a výsledok vybavenia trojnásobnej reklamácie. Z obsahu

spisu vyplýva, že žalovaný sa s námietkami žalobcu vysporiadal v liste adresovanom žalobcovi zo dňa 21.07.2015 (č.l. 97). Skutočnosť, že nešlo o reklamáciu, ale o sťažnosť na postup pri vybavovaní predchádzajúcich reklamácií podľa názoru odvolacieho súd potvrdzuje aj fakt, že žalobca sa listom zo dňa 09.07.2015 obrátil aj na Ústredný inšpektorát SOI a žiadal prešetriť postup žalovaného pri vybavovaní reklamácií (č.l. 19). Napokon žalobca aj v odstúpení od zmluvy listom zo dňa 30.08.2015 (č.l. 16) sám konštatuje, že tri krát reklamoval MT kvôli tej iste vade..., t.j. ani on sám nepovažoval ďalšie listy za reklamácie.

41. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie konštatuje, že žalobca okrem riadne vybavených reklamácií zo dňa 17.03.2015, 27.04.2015 a 04.06.2015 v spore nepreukázal, že by reklamoval mobilný telefón aj inokedy. Súd prvej inštancie následne dospel k správne mu záveru, že žalobca nemal po právnej stránke relevantný dôvod na odstúpenie od zmluvy listom zo dňa 30.08.2015 a tento jednostranný právny úkon je absolútne neplatný, čo malo za následok, že k zrušeniu zmluvy nedošlo a žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a nákladov spojených s uplatnením reklamácie nevznikol.

42. Ak súd prvej inštancie hypoteticky dospel k záveru, že aj keď by nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia mal byť opodstatnený, vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovaným je nárok žalobcu premlčaný, tento názor je rovnako možné považovať za správny, aj keď s ním žalobca nesúhlasil. Okamihom doručenia odstúpenia od zmluvy by sa zmluva zrušila od počiatku a žalobcovi by vzniklo v súlade s § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré by si musel uplatniť v lehote dvoch rokov odo dňa, kedy sa dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na úkor neho obohatil. Žalobca by disponoval uvedenými informáciami už v čase odstúpenia od zmluvy, preto premlčacia lehota na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia by začala plynúť od doručenia odstúpenia od zmluvy najneskôr 03.09.2015 a uplynula by 03.09.2017. Žalobca podal žalobu 10.08.2018, t.j. po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty.

43. Odvolací súd zároveň konštatuje, že súd prvej inštancie neporušil žiadne procesné práva žalobcu, ktorých porušenie žalobca v odvolaní namieta. Žalobca v odvolaní poprel prevzatie dvoch súdnych zásielok. Uvedol, že pri nahliadnutí do súdneho spisu zistil, že niekto za neho dňa 25.04.2019 a dňa 13.05.2019 podpísal prevzatie zásielky. Žalobca tvrdí, že v období od 20.04.2019 do 20.05.2019 neprebral žiadnu poštu z dôvodu práceneschopnosti v dôsledku zápalu pľúc. Odvolací súd z obsahu súdneho spisu zistil, že v spise sa nenachádza žiadna doručenka, ktorá by bola adresovaná žalobcovi s dátumom prevzatia dňa 25.04.2019. Doručenka s takýmto dátumom prevzatia je súčasťou spisu, avšak táto bola adresovaná žalovanému, ktorý si ju v uvedený deň prevzal, a nie žalobcovi (č. l. 85). Odvolacia argumentácia žalobcu vo vzťahu k tejto zásielke je tak nedôvodná. Pokiaľ ide o zásielku adresovanú žalobcovi s dátumom prevzatia dňa 13.05.2019, táto sa v súdnom spise nachádza (č. l. 85). Odvolacie námietky vo vzťahu k tejto zásielke sú však rovnako nedôvodné. Dokladom o doručení písomnosti je doručenka, ktorá má povahu verejnej listiny a ktorá sa od súkromných listín líši tým, že potvrdzuje pravdivosť toho, čo je v nej uvedené, pokiaľ nie je dokázaný opak (§ 111 ods. 1 CSP v spojení s § 205 CSP). Obsah verejných listín súd považuje za správny (pravdivý), čím verejná listina preukazuje to, čo je v nej uvedené. V prípade doručky je to konkrétny postup pri doručení. Ak strana správnosť (pravdivosť) v doručke uvedených informácií popiera, musí navrhnuť dôkaz, ktorý preukáže, že obsah listiny nezodpovedá skutočnosti, resp. je nepravdivý. Predpokladom vyvrátenia prezumpcie správnosti je teda podanie takého dôkazu, na základe ktorého a hodnotením ktorého súd dospeje k záveru, že je prakticky vylúčené, aby nastali skutočnosti alebo prebehli skutkové deje, ktoré vyplývajú z obsahu verejnej listiny. Nestačí teda iba spochybnenie skutkových údajov obsiahnutých v listine, ale musí byť podaný dôkaz o tom, že tieto údaje nezodpovedajú skutočnosti a sú teda nepravdivé (por. ŠTEVČEK M., FICOVÁ S., BARICOVÁ J., MESIARKINOVÁ S., BAJÁNKOVÁ J., TOMAŠOVIČ M. a kol.. Civilný sporový poriadok - komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 406). Žalobca na podporu svojho tvrdenia o neprevzatí uvedenej zásielky predložil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti z dôvodu choroby v období od 20.04.2019 do 20.05.2019 s miestom pobytu počas tejto dočasnej práceneschopnosti na adrese jeho trvalého pobytu. T. j. na adrese M. T. XX, V., na ktorú bola žalobcovi doručovaná aj súdna zásielka, ktorej prevzatie žalobca namieta. Hoci žalobca na preukázanie svojho tvrdenia predložil listinný dôkaz - potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, tento (i vzhľadom na miesto pobytu počas dočasnej práceneschopnosti) sám o sebe podľa názoru odvolacieho súdu nepostačuje na vylúčenie toho, že by žalobca nemohol súdnu zásielku napriek jeho dočasnej práceneschopnosti prevziať. Žalobca teda nepreukázal, že by podpis na doručke nepatril jemu.

44. Námietku žalobcu o absencii návrhu na vydanie platobného rozkazu v súdnom spise odvolací súd považuje za neopodstatnenú, nemajúcu vplyv na rozhodnutie súdu vo veci samej. O nároku žalobcu uplatneného v konaní bolo rozhodnuté rozsudkom. Navyše žalobca svoje tvrdenie o tom, že by bol k žalobe pripojený aj návrh na vydanie platobného rozkazu ničím nepreukázal. Žaloba a jej prílohy sú v súdnom spise riadne očíslované v zmysle § 172 vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špecializovaný trestný súd a vojenské súdy.

45. Žalobca tiež v odvolaní namietal, že mu nebolo doručené vyjadrenie žalovaného, ku ktorému sa nemohol vyjadriť. Zároveň poukázal na nemožnosť vyjadriť sa k uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. 11Csp/59/2018 - 104. Uvedené uznesenie mu nebolo doručené z dôvodu pochybenia Slovenskej pošty, pretože zásielka bola poštou vrátená súdu skôr ako uplynula 18-dňová lehota na prevzatie zásielky. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že vyjadrenie žalovaného spolu s prílohami a uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 11Csp/59/2018 - 104 súd prvej inštancie doručoval žalobcovi na adresu jeho trvalého pobytu prostredníctvom modulu elektronického doručovania, tzv. Centrálné úradné doručovanie. Z informácie o výsledku doručenia listinného rovnopisu (č. l. 105), prijatej súdom prvej inštancie dňa 21.08.2019, vyplýva, že zásielka adresovaná žalobcovi obsahujúca vyššie uvedené listiny, nebola listinne doručená z dôvodu, že si adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote. Vzhľadom na uvedené vo vzťahu k žalobcovi nastala fikcia doručenia v zmysle § 111 ods. 3 CSP, podľa ktorého ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106 CSP, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Žalobcovi boli teda vyššie uvedené písomnosti doručené fikciou dňa 21.08.2019, t. j. dňa, kedy bola súdu prvej inštancie doručená informácia o výsledku doručenia listinného rovnopisu, ktorý sa považuje za deň vrátenia nedoručenej zásielky súdu. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď uplatnil fikciu doručenia v zmysle § 111 ods. 3 CSP a vyjadrenie žalovaného s prílohami a uznesenie č. k. 11Csp/59/2018 - 104 považoval za doručené žalobcovi. Súd prvej inštancie preto nebol povinný žalobcovi opätovne doručovať tieto písomnosti. Pokiaľ ide o žalobcom namietané nesprávne počítanie odbernej lehoty poštovým podnikom, na ktoré žalobca poukazoval, odvolací súd uvádza, že z informácie o výsledku doručenia listinného rovnopisu vyplýva, že dňa 31.07.2019 sa uskutočnil prvý pokus o doručenie zásielky žalobcovi a dňa 02.08.2019 sa uskutočnil opakovaný pokus o doručenie zásielky, pričom tento dátum je zároveň aj dátumom uloženia zásielky na pošte za účelom prevzatia zásielky. Od uvedeného dátumu (02.08.2019) podľa názoru odvolacieho súdu plynie odberná lehota 18 kalendárnych dní. Dĺžka odbernej lehoty (18 kalendárnych dní) a dátum uloženia zásielky na pošte (02.08.2019) vyplýva aj z oznámenia o uložení zásielky, ktorá žalobca predložil v konaní (č. l. 10). To, že na predmetnom oznámení je zároveň uvedené, že zásielku si možno prevziať od 05.08. nemá podľa odvolacieho súdu vplyv na výpočet odbernej lehoty. Vzhľadom na uvedené vyhodnotil odvolací súd aj tieto odvolacie námietky žalobcu za nedôvodné.

46. Žalobca v odvolaní ďalej namietal, že súd prvej inštancie nezrušil, ani odročil pojednávanie nariadené na 16.10.2019, napriek tomu, že sa riadne a včas ospravedlnil, čím podľa žalobcu došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces i k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s touto odvolacou námietkou. Súd prvej inštancie nariadil vo veci pojednávanie na 16.10.2019 o 10.30 hod. Predvolanie na pojednávanie bolo žalobcovi doručené dňa 23.09.2019. Dňa 09.10.2019 bola súdu prvej inštancie doručená žiadosť žalobcu o odročenie pojednávania (č. l. 110) z dôvodu, že sa dňa 16.10.2019 nachádza mimo územia Slovenskej republiky. Súd prvej inštancie prípisom zo dňa 10.10.2019 (č. l. 111) oznámil žalobcovi, že jeho ospravedlnenie neakceptuje, nakoľko z neho nie je zrejmé, z akého dôvodu musí žalobca práve v deň pojednávania odcestovať do zahraničia, pretože nepredložil žiadne doklady. Prípis bol žalobcovi odoslaný elektronickými prostriedkami dňa 10.10.2019 vo formáte „zip“ s heslom na otvorenie dokumentu, a to na elektronickú adresu, ktorú v žiadosti žalobca uviedol. Zároveň ho súd prvej inštancie žalobcovi zaslal aj prostredníctvom modulu elektronického doručovania. Odvolací súd konštatuje, že nedošlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, keď pojednávané nariadené na 16.10.2019 nebolo zrušené, ani odročené. Pokiaľ strana nepreukázala dôvod svojej neprítomnosti na pojednávaní, zostala jej žiadosť o odročenie pojednávania len v rovine ničím nepodloženého tvrdenia, na ktoré nebolo možné prihliadnuť. Súd, ktorý v danej procesnej situácii vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti tejto strany, neodňal strane možnosť realizácie žiadneho procesného oprávnenia, ktoré jej v civilnom sporovom konaní patrí (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/167/2010 zo dňa 21.09.2011). Z uvedeného je zrejmé, že v žiadosti o odročenie termínu pojednávania je potrebné nielen tvrdiť, že existujú dôvody na odročenie

pojednávania, ale je potrebné ich aj preukázať, čo však žalobca neurobil a jeho tvrdenie tak zostalo nepreukázané.

47. V súvislosti s pojednávaním konaným dňa 16.10.2019 žalobca súčasne namietal, že žalovaný prítomný na pojednávaní nebol zastúpený oprávnenou osobou, keďže za žalovaného je oprávnený konať I. D. G. B.. Na pojednávaní bola prítomná iná osoba, pričom nebol predložený originál plnej moci, v dôsledku čoho došlo k procesnému pochybeniu. S prezentovaným názorom žalobcu odvolací súd opätovne nesúhlasí. Za právnickú osobu môžu v civilnom procese konať v zásade dve skupiny osôb, a to jednak osoby, ktorých úkony sa bez ďalšieho považujú za úkony právnickej osoby (štatutárny orgán), a tí, ktorí môžu konať v zastúpení právnickej osoby (zamestnanci alebo iní členovia právnickej osoby). Zamestnanci právnickej osoby sú oprávnení zastupovať právnickú osobu v civilnom procese na základe poverenia. Na pojednávaní konanom dňa 16.10.2019 bol žalovaný zastúpený svojou zamestnankyňou Mgr. C. J., ktorá na pojednávaní predložila originál poverenia, aby v mene žalovaného vykonávala všetky procesné úkony v prejednávanej veci (č. l. 123). Poverenie bolo zamestnankyni žalovaného udelené prokuristami žalovaného JUDr. I. G. a Ing. K.E., ktorí podľa výpisu žalovaného z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I boli ku dňu udelenie poverenia oprávnení konať a podpisovať za spoločnosť, t. j. žalovaného. Pokiaľ ide o námietku žalobcu uvedenú v jeho odvolacej replike vo vzťahu k povereniu žalovaného nachádzajúcim sa na č. l. 100 spisu, touto sa odvolací súd nezaoberal s poukazom na § 365 ods. 3 CSP, podľa ktorého odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

48. Žalobca v odvolaní žiadal, aby bola vec pridelená inému sudcovi z dôvodu, že nahliadnutím do súdneho spisu zistil, že sa v ňom nachádza úradný záznam spísaný sudkyňou o jej zaujatosti a averzii voči jeho osobe. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podaniami doručenými súdu prvej inštancie dňa 15.10.2018 (č. l. 41), dňa 04.01.2019 (č. l. 60) a dňa 01.02.2019 (č. l. 68) namietal zaujatosť zákonnej sudkyne súdu prvej inštancie. Zákonná sudkyňa k námietkam zaujatosti žalobcu zo dňa 15.10.2018 a 04.01.2019 konštatovala, že na tieto námietky súd nebude prihliadať v zmysle § 52 ods. 2 CSP, nakoľko v nich nie je uvedené, kedy sa žalobca o dôvode, pre ktorý má byť zákonný sudca vylúčený dozvedel, a neobsahujú dôkazy na preukázanie jeho tvrdenia (č. l. 44 + 63). Uvedené skutočnosti oznámil súdu prvej inštancie písomne žalobcovi (č. l. 45 + 70). Po podaní námietky zaujatosti zo dňa 01.02.2019 sa k podaným námietkam písomne vyjadrila zákonná sudkyňa (č. l. 72), ktorá uviedla, že sa vo veci cíti byť zaujatá, nakoľko žalobca opakovaním podáva „námietky zaujatosti“ proti jej osobe, kde ju obviňuje z tendenčného a účelového konania voči jeho osobe a z porušovania zákonov a Ústavy SR. Jeho námietky nespĺňajú náležitosti v zmysle § 52 ods. 2 CSP, čo už bolo žalobcovi oznámené a napriek tomu pokračuje v písaní nezmyslov proti jej osobe, úmyselne si preberá poštové zásielky až v posledný deň úložnej lehoty na pošte a pod. V dôsledku tohto konania žalobcu, ktorého inak sudkyňa osobne nepozná, nadobudla osobnú averziu voči jeho osobe, kvôli ktorej už nebude môcť vec nestranne rozhodnúť. Následne boli námietky zaujatosti spolu s vyjadrením zákonnej sudkyne predložené na rozhodnutie Krajskému súdu v Trnave, ktorý vec vrátil súdu prvej inštancie bez vydania rozhodnutia, nakoľko nebol dôvod na predloženie veci nadriadenému súdu. Krajský súd v Trnave v prípise zo dňa 19.03.2019 (č. l. 76) konštatoval, že všetky podania žalobcu, hoci označené ako „námietka zaujatosti“ voči zákonnej sudkyňi, nespĺňajú náležitosti podľa prvej vety § 52 ods. 1 CSP, preto na ne súd neprihliada. Zároveň uviedol, že nakoľko zákonná sudkyňa v písomnom vyjadrení k podaniam žalobcu uviedla, že sa cíti byť zaujatá a oznamuje dôvody svojho vylúčenia, bolo potrebné tieto skutočnosti v zmysle § 50 ods. 2 CSP bezodkladne oznámiť predsedovi súdu, v ktorého kompetencii je rozhodovanie o vylúčení sudcu v zmysle § 50 ods. 2 CSP. Zákonná sudkyňa následne predložila spis predsedovi súdu prvej inštancie na postup podľa § 50 ods. 2 CSP z dôvodu vznesenej námietky zaujatosti sudkyne (č. l. 78). Uznesením č. k. 11Csp/59/2018 - 79 zo dňa 05.04.2019 predseda súdu prvej inštancie rozhodol tak, že sudkyňa JUDr. Renáta Audová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na súde prvej inštancie pod sp. zn. 11Csp/59/2018. Uznesenie bolo žalobcovi doručené dňa 13.05.2019 (č. l. 85). Z dôvodu, že uznesením č. k. 11CSP/59/2018 - 79 bolo rozhodnuté tak, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci, je odvolacia argumentácia žalobcu týkajúca sa zaujatosti zákonnej sudkyne nedôvodná.

49. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaného odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať, nakoľko by nezvrátili rozhodnutie odvolacieho súdu. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný

význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (por. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 251/04, sp. zn. III. ÚS 209/04, sp. zn. II. ÚS 200/09).

50. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšku, vrátane závislého výroku III. o náhrade trov konania, ohľadom ktorého žalobca v odvolaní neuviedol žiadnu konkrétnu odvolaciu argumentáciu, ako vecne správny s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

51. Žalovaný má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).